

[Morten Lange.]

står der aldeles ikke noget om, og rationalisering inden for den enkelte bedrift har jeg med omhu undgået at sige et eneste muk om. Jeg skriver omhyggeligt intet om denne sag, men om rationalisering i de kollektive led, hvilket som bekendt er noget andet og, så vidt jeg kan se, noget, som er mere tiltrængt, især hvad angår samfundsmæssig støtte. Så meget om det.

Så nævnte jeg det lille eksempel med mælkepulversalget i Indien, og det kan godt ske, at det ærede medlem vil kunne overbevise mig om, at det er glimrende, at vi ikke sælger mere mælkepulver til Indien, men det, der er distraherende for mig, er, at der er så mange af den slags eksempler. Jeg kan godt se, at der et meget stort amerikansk salg af mælkepulver derude, og det er jo dumpingsalg som alt, hvad USA laver af landbrugsvaresalg, men så kommer hele spørgsmålet om kasseineksport og spørgsmålet om det japanske marked med ost, som Finanstidende lige nu har givet sig til at tage frem. Der er mange ting, der tyder på, at landbruget skulle give sig til at finde og oparbejde disse nye markeder og eventuelt komme og sige: vi må have eksportstøtte for at blive bulret ind på disse markeder. I stedet for siger man: når vi får dette herlige fællesmarked, er vore trængsler forbi. Det er de nok ikke. Så meget om den side af sagen.

Til den højtærede landbrugsminister vil jeg først sige, at jeg klandrede ikke den højtærede minister for at have lyttet for meget til organisationerne. Nej, det var i virkeligheden noget helt andet, det var denne form med det enige landbrug, at det, som landbruget kunne blive enig om, skulle være noget så glimrende. Jeg prøvede at antyde, at netop det, at man krævede, at man skulle kunne blive enig, måske kunne tyde på, at det blot var sådan en jævn fordeling af Guds gaver, man sigtede på, i stedet for en konstruktiv løsning. Det var dér, jeg ville hen, og jeg tror, jeg sagde det temmelig tydeligt. Denne formel om et enigt landbrug tror jeg er fejlagtig, og jeg tror, at vi i lange tider har haft forståelsen af, at det er den højtærede landbrugsministers skjold, når han begår noget, som måske ikke er så forfærdelig durkdrevent.

Men jeg må yderligere tage reb i sejlene. De forslag, jeg har fremsat i mit indlæg, har jeg aldrig sagt var nye og revolutionerende. Tværtimod sagde jeg, at det var sådan omtrent, hvad vi opfordrede til, sidst vi behandlede landbrugslove, og jeg er sikker på, at den højtærede landbrugsminister har kendt disse ideer i lange tider. Man spørger bare: hvorfor i alverdens riger og lande er det så ikke dem, der bliver lovgivet efter, i stedet for alle disse nødhjælpsordninger? Det havde været meget kløgere. Men altså, den højtærede landbrugsministers langtidsprogram havde jo i det hele taget mange enkeltheder til fælles med de ting, jeg gerne så gennemført for landbruget.

Så kommer vi til de bemærkninger, den højtærede udenrigsminister fremsatte om, at det jo slet ikke kunne nytte noget, før forholdet til fællesmarkedet var afklaret. Ja, når forholdet til fællesmarkedet er afklaret, går jeg ud fra at det er andre steder, man fastsætter vore landbrugsordninger; men i øvrigt anser jeg det for at være fuldstændig afgørende selv for de mennesker, der mener, at vi bør tilslutte os fællesmarkedet, at vi bringer vor industri, landbrug og hele produktionssystem i den mest præcise og veltilslebnede form til at tage konkurrencen op inden for eller uden for fællesmarkedet, og det sker ikke ved at gennemføre en inflationsfremmende lov som den, vi er i gang med at gennemføre i øjeblikket, og som giver støtte til skidt og til godt imellem hinanden. Det er netop ikke tiden til at foretage den slags, sådan en almindelig plasterbesværgelse, på et tidspunkt, hvor en præcis lovgivning med nøjagtigt sigte er det, der er nødvendigt. Jeg har indtryk af, at man har været helt paralyseret af denne tilslutning til fællesmarkedet, som nu da heldigvis trækker længere og længere ud.

Jeg tror nok, det er på høje tid, at vi får taget alvorligt reb i sejlene, så derfor skal jeg da skynde mig at sige noget, der er lidt pænt, til den højtærede handelsminister, som dog synes at have indset, at det forslag, som mit parti fremsatte for noget over et år siden om, at vi skulle have skærpet pris-kontrol her i landet, langt om længe under en eller anden form skal gennemføres. Vi har sagt det, ikke i ultimativ form, men